

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Τὰ νομικά αξιώματα, είτε περιλαμβάνονται σε γραπτούς νόμους και κώδικες, είτε ανήκουν σε συστήματα προεδρευτικής νομολογίας, τείνουν αναπόφευκτα να γίνουν στερεότυπα και αμετάβλητα και δέν παρακολουθούν τις μεγάλες αλλαγές στην κοινωνική σύνθεση και την κατάσταση των ατόμων που την αποτελούν.

Πουθενά δέν είναι αυτό πιδό αληθινό, όσο στην περίπτωση της θέσης της γυναίκας μπρός στο νόμο στην Αγγλία, όπου σε λίγο περισσότερο από μιὰ γενεά ή θέση της γυναίκας άλλαξε, από μιὰ σχεδόν φεουδαλική ύποτέλεια και κατωτερότητα, σε ισότητα και σχετική ανεξαρτησία.

Αν και έγιναν πολλές αναθεωρήσεις στην αγγλική νομοθεσία με σκοπό να επιφέρουν την αλλαγή—αναθεωρήσεις που στά μάτια των παλιών νομικών θά θεωρούντο σχεδόν επαναστατικές—ώς τόσο ή νομοθεσία είναι πασίγνωστο πόσο είναι καθυστερημένη μπροστά στην πρόοδο που συντελέστηκε έξω από τά θριά της.

Ο Λίγκ Μάλλισον αναπτύσσει το ζήτημα στο βιβλίο του που εκδόθηκε πέρυσι με τον τίτλο «Ο νόμος σχετικά με τη θέση της γυναίκας στην Αγγλία», πιστεύοντας πως θά βοηθήσει έτσι πολλές γυναίκες στις καθημερινές τους ασχολίες, ενώ θάναι σύγχρονα χρήσιμος οδηγός για τους νομικούς.

Η πραγματεία αυτή πάνω σενα πολύπλοκο και δύσκολο θέμα, είναι ένα έργο αληθινά ανεχτίμητο. Επειδή νομίζουμε ότι μιὰ ανάλογη μελέτη θά ήταν χρησιμώτατη και στον τόπο μας αναφέρομε τη διαίρεση και κατάταξή του.

Ο συγγραφέας χωρίζει το βιβλίο του ως προς τη θέση της γυναίκας στον αγγλικό νόμο σε δυο μέρη.

Στο πρώτο ανήκουν τά υπολείματα των παλιών νόμων που άφορούν σχεδόν αποκλειστικά την παντρεμένη γυναίκα, από την εποχή που ή γυναίκα και ή περιουσία της ήταν χτήμα του συζύγου της.

Στη δεύτερη κατηγορία ανήκουν οι νόμοι που άφορούν τις γυναίκες γενικά, παντρεμένες ή όχι, και

που περιλαμβάνονται στη νομοθεσία που είναι γνωστή με το όνομα Προστατευτική Νομοθεσία, ένας σύγχρονος κλάδος της νομοθεσίας των βιομηχανικών κρατών που γυρεύουν μ' αυτόν τον τρόπο—άδικα κατά τη γνώμη μας—να προστατέψουν το αδύνατο φύλο από την εκμετάλλευση.

Πολλά απομένουν ακόμα να γίνουν για τη νομική εξέλιξη των δύο φύλων και πολλές ανωμαλίες, που μένουν ακόμα από τους νόμους της πρώτης κατηγορίας, πρέπει να καταργηθούν.

Το έργο αναφέρει τις κυριώτερες νομοθετικές μεταρρυθμίσεις και αποφάσεις που σημείωσαν σταθμό στην εξέλιξη του ζητήματος. Π. χ. το Νόμο του 1882 για την ιδιοκτησία της παντρεμένης γυναίκας που άφήρεσε από τον άντρα την τέλεια κυριότητα της περιουσίας της γυναίκας του, την περίφημη δίκη της Ρεγγίνας Ζάκσον το 1891, όπου το δικαστήριο άποφάσισε πως ή γυναίκα δέν είναι χτήμα του άντρός και δέν μπορεί ό άντρας της να την εξαναγκάσει να ζή μαζί του ενάντια από τη θέλησή της.

Επίσης το Νόμο του 1919 για τη διαφορά των φύλων, που άνοιξε διάπλατα τις πόρτες σε όλα τά επαγγέλματα ανεξάρτητα από φύλο. Το νόμο περί Γάμου του 1923 που δίνει στα δυο φύλα ίσα δικαιώματα διαζυγίου, στην περίπτωση συζυγικής άπιστίας.

Όσον άφορά τη δεύτερη κατηγορία, της προστατευτικής νομοθεσίας είναι ένα ζήτημα που έδωσε άφορμή σε πολλά επιχειρήματα και συζητήσεις, και πολλοί φροναούν πως κατ' άρχην κάθε νομοθεσία που κάνει διαφορά υπέρ του ένός φύλου είναι σαθρή και ζημιώνει πιδό πολύ άπ' ότι ύφελει τη γυναίκα.

Στη νέα γενεά των γυναικών απομένει τώρα να χρησιμοποιήσει την πολιτική και κοινωνική ισότητα που χάιρεται τώρα στην Αγγλία για να μετατρέψει το νόμο και στο γράμμα και στην εφαρμογή του σύμφωνα με τις αντιλήψεις του 20ου αιώνα για τη θέση των δύο φύλων.

Μετάφρ. Φ. Παγκάλου